

Ofte stilte spørsmål om COP21

Hvorfor heter konferansen COP21?

Det offisielle navnet på klimakonferansen i Paris er den 21. partskonferansen til FNs rammekonvensjon om klimaendring (UNFCCC) eller på engelsk «the 21st Conference of the Parties» - derav COP21. UNFCCC er FN-organet som har ansvaret for klima, og har hovedsete i Bonn i Tyskland. Partskonferansene finner sted hvert år for å styrke implementeringen av rammekonvensjonen og motvirke klimaendringer. COP21 blir avholdt samtidig med det 11. partsmøte for Kyoto-avtalen (CMP11), som fører tilsyn med implementeringen av Kyoto-avtalen.

Hvor og når blir COP21 avholdt?

Klimakonferansen i Paris, COP21, blir avholdt fra 30. november til 11. desember 2015 i nærheten av Paris-Le Bourget.

Hvem deltar på konferansen?

Det forventes at 45.000 mennesker vil delta på COP21 og være til stede på konferanseområdet i løpet av hele perioden. Dette inkluderer de ulike landenes representanter, observatører, sivilsamfunnet og journalister. 20.000 vil være til stede på selve konferansen, mens resten kan delta i debatter, se utstillinger, høre på foredrag og se klimarelevante filmer i området for sivilsamfunnet, som vil bli bygget veldig nære selve konferansesenteret.

Vil COP21 kunne løse problemene rundt klimaendringer?

Det finnes ingen magisk eller øyeblikkelig løsning for å stoppe klimaendringene. Utfordringene rundt klimaendringene er av de mest komplekse verden noensinne har stått overfor. Men klimaendringer er nå øverst på den globale dagsordenen, og land, byer, private sektor, sivilsamfunnet og religiøse ledere tar nå grep.

Som en del av forberedelsene til klimakonferansen har over 150 land sendt inn sine klimamål, som til sammen dekker nesten 90 prosent av de globale utslippene. En avtale i Paris vil ikke være noe slutt punkt, men det kan bli et avgjørende vendepunkt dersom verdens land med en gjennomslukt juridisk ramme i fellesskap viser veien for å nå målet om en maksimal temperaturstigning på to grader, som er det felles internasjonale målet man er blitt enige om.

Hva skjer dersom landene ikke kommer til enighet i Paris?

Uten en global avtale vil det bli vanskeligere, om ikke umulig, å lede et internasjonalt samarbeid for å motvirke klimaendringene. Fordi klimaendringene er et problem som ikke respekterer landegrensener, reduseres våre muligheter for å begrense klimaendringene til et relativt sikkert nivå.

Hva blir resultatet av konferansen?

Paris er nødt til å resultere i en avtale som gir en juridisk ramme for hvordan man skal gå fram i fremtiden. Utover dette vil avtalen i Paris også inkludere nasjonale klimaplaner (de såkalte INDC-ene som står for Intended Nationally Determined Contributions), som landene frivillig har sendt inn som et grunnlag for å minske utslipp og styrke vår motstandsevne.

Paris blir også nødt til å inkludere en troverdig finansieringspakke. Mange utviklingsland trenger et internasjonalt samarbeid om blant annet finansiering og teknologi for å kunne omstille seg til

en fremtid med mindre CO2-utslipp. Som en del av denne pakken vil utviklede land bli nødt til å grundig redegjøre for hvordan de akter å innfri deres tidligere løfter om å mobilisere 100 milliarder dollar årlig innen 2020 i støtte til utviklingsland. Finansieringen for perioden etter 2020 må også behandles.

Paris vil også være et utstillingsvindu for de klimatiltakene som allerede er påbegynt. Som en del av den såkalte «Lima to Paris Action Agenda» vil mange virksomheter, byer, stater og regioner fremheve deres forsøk på å motvirke og reagere på klimaendringene. Mange nye initiativer, som demonstrerer et voksende engasjement i å motvirke klimaendringene, vil også bli offentliggjort i Paris.

Hva er INDC-ene?

INDC står for «Intended Nationally Determined Contributions» eller på norsk tilsiktede nasjonalt bestemte bidrag. Det er klimaplaner som hvert land har sendt inn til COP21. De oppsummerer hvordan, og hvor mye, landene vil redusere sine utslipp, og hvilke tiltak de vil forplikte seg til for å bekjempe klimaendringer.

Hvor mange land har sendt inn sine INDC-er?

Per 31. oktober hadde 155 land sendt inn sine bidrag. Disse landene dekker nesten 90 prosent av de globale utslippene. Noen utviklingsland har levert to versjoner av deres bidrag: én som sier hva de vil gjøre på egen hånd og en om hva de vil være i stand til å gjøre med økonomisk hjelp. En liste over de landene som har sendt inn sine INDC-er finner du [her](#).

Vil INDC-ene være nok?

Nei. INDC-ene gir rom for handling, ikke et tak. Nåværende estimater indikerer at selv om landene gjennomfører INDC-ene vil planeten fortsatt oppleve en økning i global temperatur på mellom 2,7 til 3,5 grader (avhengig av forutsetningene benyttet i modelleringen). Dette er fortsatt for høyt, men likevel bedre enn å fortsette på den samme stien som ville resultere i en global temperaturøkning på mer enn 4 grader. Forhandlingene sikter på å holde ambisjonsnivået til landene oppe for å nå målet om 2 grader eller mindre.

Hva vil avtalen bestå av?

Avtalen vil fungere som spilleregler for hvordan landene skal jobbe videre. Den vil gi landene en måte å evaluere konsekvensene av INDC-ene på og på hvilket tidspunkt de må revaluere og si: «Ok vi trenger å heve ambisjonsnivået for å nå togradersmålet».

Vil avtalen være juridisk bindende?

Avtalen i seg selv er et juridisk instrument som vil lede den internasjonale prosessen om klimaendringer fremover. Forhandlingene fortsetter på det samme juridiske grunnlaget som avtaler for forpliktelser til finansierings- og klimatiltak. INDC-ene viser hva landene allerede er forberedt på å gjøre - det er en frivillig prosess uten noe øvre tak.

Hva er «Lima to Paris Action Agenda»?

Det finnes stadig flere tiltak for å redusere utslipp og håndtere virkningene av klimaendringer. «Lima to Paris Action Agenda» er et samarbeidsprosjekt mellom de peruanske og franske COP representantene, kontoret til FNs generalsekretær og Klimakonvensjonens sekretariat (UNFCCC), og har som mål å synliggjøre og mobilisere kraftig handling i privat sektor

og blant andre ikke-statlige aktører for et lavkarbonsamfunn. Det vil støtte eksisterende tiltak, som de som ble lansert på generalsekretærens klimatoppmøte i september 2014 i New York, og vil mobilisere nye partnere og gi dem en plattform for å synliggjøre sine handlinger, forpliktelser og resultater i oppkjøringen til COP21.

Det vil bli arrangert en aksjonsdag den 5. desember under klimakonferansen i Paris, hvor en rekke større initiativer vil kunngjøres. Det vil også bli arrangert temadager under konferansen fra 2. til 8. desember. Temadagene gjør det mulig for aksjonærer å presentere viktige saker og eksisterende løsninger for ulike områder Agendaen tar for seg. De vil være offisielle arrangementer og det forventes deltakelse på toppnivå for å synliggjøre de.

Mer informasjon om finner du på: <http://climateaction.unfccc.int/>

Hvordan vil finansieringspakken ser ut?

I København lovet utviklede land å gi 100 milliarder dollar i året til utviklingsland for klimafinansiering innen år 2020. En del av disse midlene har blitt mobilisert, men ikke alle.

Både utviklede og utviklingsland må være en del av prosessen med å oppnå målet om 100 milliarder dollar i året. Disse midlene skal fordeles på en balansert måte for å håndtere både utslippsreduksjoner og tilrettelegging. I tillegg må utviklede land også styrke finansieringen etter 2020. Offentlig finansiering bør spille en katalytisk rolle i å mobilisere større private investeringsstrømmer som vil være nødvendig for å endre den globale økonomien til å være mer klimavennlig og motstandsdyktig.

Hvorfor er to grader grensen for temperaturstigninger i verden?

Målet om å holde de globale temperaturstigningene på under to grader innen slutten av dette århundret ble første gang vedtatt i København, deretter vedtok alle land målet under klimakonferansen i Cancun i 2010. Det er et mål som anerkjenner at klimaendringene allerede finner sted, men det anerkjenner også at dersom vi tar grep nå, så kan vi unngå de verste konsekvensene av dem.

FNs klimapanel (IPCC) har utarbeidet forskjellige scenarioer alt etter hvor mye som blir gjort for å motvirke klimaendringene. Hvis det ikke blir gjort noe, og verden fortsetter på sin nåværende kurs, er vi på veg mot en gjennomsnittlig temperaturstigning på fire grader innen slutten av dette århundret.

På grunn av de drivhusgassutslippene som allerede har funnet sted er den gjennomsnittlige globale temperaturen steget med 0,85 grader. Denne stigningen har allerede hatt store konsekvenser: Nesten halvparten av den permanente isen på Arktis har smeltet, millioner av hektar av trær i Sør- og Nord-Amerika har dødd på grunn av varmerelaterte skadedyrsangrep og flere av de store isbreene i Vestantarktisk med titusener kubikkilometer av is er begynt å gå i oppløsning. Om CO₂-nivåene i atmosfæren skulle stoppe med å stige i morgen ville det fortsatt forekomme en ytterligere oppvarming på omlag 0,5 grader.

Finnes det fortsatt tid til å ta grep?

Ja, ifølge rapporten fra IPCC kan vi fortsatt nå å holde den globale temperaturstigningen på under to grader. Men vi må ta øyeblikkelige grep med full deltagelse fra alle land og alle

samfunnssektorer. Jo lenger vi venter, desto vanskeligere og dyrere blir det å begrense klimaendringene.

Hva er sivilsamfunnets rolle under COP21?

Sivilsamfunnets engasjement har vært avgjørende i arbeidet med å fremme en klimadagsorden. I tillegg til å fungere som «verdens samvittighet» er sivilsamfunnet avgjørende for å gjennomføre klimatiltak. Under COP vil sivilsamfunnet kunne legge press på verdens ledere for at de skal komme til enighet.

Hvilken rolle spiller den private sektor?

Virksomheter i hele verden har vært viktige pådrivere i arbeidet med å få verdens ledere til å bli enige om en meningsfull global klimaavtale i Paris. De vil også være aktive i Paris under klimakonferansen hvor de vil benytte anledningen til å presentere en rekke nye tiltak som vil redusere utslipp eller bidra til forebygging i tråd med «Lima to Paris Action Agenda». På lik linje med frivillige og ikke-statlige organisasjoner, vil internasjonale selskaper også føre tilsyn med forhandlingene.